

punkter er det vidt forskellige positioner, vi har. Vi ønsker et stærkt forpligtende samarbejde på nogle politiske punkter, fordi vi ønsker at trække Europa i progressiv retning.

Vi er lidt usikre med hensyn til, hvad der ligger i formuleringen om de forenklede beslutningsprocesser og traktatgrundlaget, i hvor høj grad det drejer sig at bevæge sig til flertalsafgørelser, på hvilke områder og sådan noget. Men det er jo noget af det, vi har god tid til at diskutere parallelt med konventet, og jeg kan godt love, at SF vil være meget aktiv i processen parallelt med konventet.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg skal undlade at kommentere de mere mystiske bemærkninger i hr. Villy Søvnalds tale om højrenationale og sådan noget, men spørge hr. Villy Søvnald, om hr. Villy Søvnald mener, at SF har skiftet kurs eller er på vej til at skifte kurs i EU-politikken.

Der har været en del debat i pressen om det, og jeg synes da, der var ting i det, som hr. Villy Søvnald sagde, som var lidt anderledes end den måde, SF normalt plejer at sige den slags ting på. Jeg kunne egentlig også godt tænke mig at spørge hr. Villy Søvnald: Betyder det eventuelle kursskift, at SF nu går ind for at afskaffe et eller flere af de forbehold, Danmark har i forhold til traktaterne?

SF var jo med til at stemme imod og arbejde for det nej, det blev i 2000, når det gælder forbeholdet med hensyn til det monetære samarbejde, med hensyn til ØMU'en, men jeg synes, jeg kan høre en opblødning på en eller anden vis. Så kunne hr. Villy Søvnald ikke forklare: Hvor står SF egentlig henne nu, når det gælder de fire forbehold?

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Det er rigtigt, at jeg karakteriserede Dansk Folkeparti som et højrenationalt parti. Det mener jeg sådan set det er. Det mener jeg slet ikke der er debat om, og derfor ender vi forskellige steder i europapolitikken.

Kl. 20.05

Til forbeholdsdiskussionen vil jeg bare sige, at jeg har ikke nævnt forbeholdene i dag. Det er, fordi jeg kan godt forstå det der påtrængende sikkerhedsbehov, nogle mennesker kan have for en diskussion om trykke emner, så at sige. I mit

hovede er de store europapolitiske spørgsmål dem, jeg har forsøgt at remse op. Og så er det sådan dansen omkring nogle uforløste længsler – man kender det også fra det private liv – som ofte optager rigtig meget tid.

Jeg synes, det afgørende i øjeblikket er at kaste diskussionen ind i de store europæiske spørgsmål – og det er derfor, jeg lavede det oplæg, jeg lavede, og det forslag til vedtagelse, jeg fremsatte – og så lade de uforløste længsler vente til et tidspunkt, hvor vi har klaret nogle af de lidt større problemer. Jeg har også forstået, at det er regeringens position, og derfor synes jeg, der er vigtigere dagsordener end forbeholdene.

Hr. Peter Skaarup spurgte, om SF havde ændret kurs i forhold til forbeholdene, og der er svaret nej.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Grunden til, at jeg spørger, er jo, at det ikke er så tit, at vi har en EU-politisk diskussion herinde, og at det jo egentlig er en vigtig diskussion, vi får her første gang efter folketingsvalget, og der er det da interessant at spørge, når der er dukket rygter op om, at SF er på vej ind på en ny kurs. Det kunne da godt være, at hr. Villy Søvnald ville delagtiggøre Folketinget og dem, der eventuelt interesserer sig for, hvad der foregår af debatter i Folketinget, i, hvor det egentlig er, SF står henne.

Jeg har lagt mærke til, at når der har været diskussion om forsvarsforbeholdet, som der muligvis også bliver diskussion om i forbindelse med formandskabet, som Danmark snart skal have, har SF faktisk mere eller mindre ment, at forbeholdet skulle afskaffes under nogle bestemte forudsætninger.

Jeg har også lagt mærke til, at inden for diskussionen om det retlige samarbejde og det forbehold, Danmark har dér, der har SF også – måske ikke hr. Villy Søvnald, men andre i SF – ment, at det nok også var en idé at kigge på det. Så det kunne da være interessant at høre, hvor SF står.

Men hvis jeg skal tage hr. Villy Søvnalds sidste bemærkning som udtryk for, at SF stadig væk står fast ved de fire forbehold, som SF faktisk var med til at gennemføre via den folkeafstemning, der var i 1993, ja, så siger jeg tak for det. Men hvis jeg skal tage det som udtryk for, at der er noget nyt på vej, så vil jeg være mere bemyndet.